

O tom, jak se co nedělá

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 04 Březen 2005 02:55

(reportáž z Krychle Franty Vlčka)

Poslední čtvrtek v každém měsíci patří v Balbínově poetické hospůdce tradičně sdružení [Krychle](#).
Nejinak tomu bylo i ve čtvrtek 25. února.

Po první Krychli připravené Jirkou Zipem Suchým (tu jsem bohužel neviděl), byl tentokrát na řadě písničkář **Franta Vlček**.

Začátek roku neměl Franta lehký, protože se podrobil operaci, ale vše dobře dopadlo a do Balbínky ten večer vešel jako vždy usměvavý, trochu pohublý Franta doprovázený svou milou ženou Danou. Jenže Frantovu tvář zdobí čerstvý plnovous, takže určitá viditelná změna image je patrna.

Franta zvolil leitmotivem svého večera pravý opak statí Karla Čapka, který psal o tom, jak se co dělá.

Franta Vlček na snímku Tomáše Pohla ©

Na demonstraci záporného výkladu pojmů, činnosti a jevů nebyl samozřejmě Franta sám.

Večer zahájil "paradoxní" písničkář **Pepa Kvasil**. Přívlastek v úvozovkách volím proto, že Pepa je protikladem své nepřehlédnutelné tělesné konstituce a svých jemných a poetických písní.

Pepovi pomohla jeho občasná zpěvačka **Olina Zierhutová**, půvabné tmavovlasé stvoření, trvale bytem poblíž Stráže nad Nežárkou. Olina mi řekla, že obě nové písně napsal Pepa právě v jižních Čechách a jednu z nich věnoval památce Zuzky Navarové.

O tom, jak se co nedělá

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 04 Březen 2005 02:55

Pak už Franta hovořil na téma správná výživa. Figuranta mu dělal Pepa Kvasil, který dokázal během krátké přednášky spořádat plný talíř místních tmavých parků a vypít k tomu pivo.

Na židli pak usedl sám spiritus agens Krychle **Milan Jablonský** a přednesl svou studii o tom, jak se nedělá folkový text. Vystoupení Milana je lépe slyšet nebo alespoň číst než popisovat a při závěrečném modelovém folkovém textu jsem měl strach o svou bránicí.

Franta pak postrádal svého asistenta, kterým měl být Šaolín. Jenže Šaolín nepřicházel a jeho roli obětavě převzal **Michal Knébl**. Jeho úlohou bylo předvést názorně návod na loupání a požívání broskve, přednášený ve veršované podobě Frantou.

Jenže Michal použil k demonstraci banán, ten mu závěru upadl na zem a později v rozšlápnuté podobě ohrožoval bezpečnost představení do doby, než jej obětavý barman odstranil.

Po těchto drobných nepříjemnostech se Franta chopil kytary a za pomoci druhého hlasu svého mladšího syna Martina zazněly dvě písně, jako první nádherná *Borovice*. Používat zde frázi o jablku a stromu pokládám za nošení dříví do Balbínky.

Franta a Martin za bouřlivého potlesku skončili a Franta vyzval svého kamaráda z mládí Tomáše, aby s doprovodem klavíru přednesl něco folku. Tomáš přednesl jeden "folk" v italštině (ze sféry operního folku) a druhý ve španělštině z oblasti Mexického zálivu.

Již od začátku Franta trval na tom, že přestávka nebude, což bylo dodrženo. A tak mohl nastoupit hlavní host večera, kapela **Pacifik**. Místo Pepy Blažejovského zaujal blondatý mladík s typickou vizáží rodiny Nedvědů, velmi podobný Frantovi Nedvědovi. Vypadal úplně jako Vojta Nedvěd a jestli se nemýlím, tak to skutečně Vojta Nedvěd byl. Franta mi řekl, že ve stejném složení hrál Pacifik ve středu v Malostranské besedě.

Tony Linhart rozhodl, že se bude hrát bez ozvučení a rozhodl velmi moudře. Zazněly písně, které většina diváků znala. Helena Maršálová si vzala stoličku, aby jí Tony nezakrýval (což by byla velká škoda) a zazpívala píseň o tom, jak je těžké ráno na nádraží Praha Střed. Na přání Franty zazpívala i *Karlínské nábřeží*. Marcela "Krásná" - Voborská zazpívala *Jaro nad Bretaní*

O tom, jak se co nedělá

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 04 Březen 2005 02:55

a na přání i

Vyznání

. Bylo to milé, bezprostřední a bylo vidět, že i Pacifik se cítí dobře. Tony pak nakonec přidal starou píseň

Kastrovalí kocoura

se stále platném naučením.

Na jeviště pak vystoupil **Šaolín** (mezitím dorazil) a další z rodiny Vlčků, Ronald - **Rony Vlček**, nevlastní bratr Franty s elektrickou kytarou.

Šaolín pak s jeho pomocí a s pomocí diváků dokazoval, jak snadné je složit rockový text. Tak trochu jsem se vrátil do Krychle s tématem Dada.

Franta pak věrný tradici uchopil známou sbírku svých textů a zahrál písně, které mohu slyšet znovu a znovu a lituji jen, že zatím nikde nevyšly. A tak jsme si společně zpívali o koních na betoně, o tom, že v lese není nic ani pod papírem, o procesu trhání zubů a další poetické hříčky Franty a jeho kamaráda Milana Dvořáka.

K hodnotnému uměleckému zážitku dodávám, že se ten večer Franta textově nespletl. Téměř.

Závěr patřil upoutávce na březnovou Krychli. Michal Knébl proto zapomněl na svou kariéru asistenta a chopil se kytary a houslí. Hodný strýček Knébl za řvaní publika smíchy (jinak to nelze popsat) zpíval pohádku Hrnečku vař a obětavý Šaolín jej stylizovaně (kaše nebyla k mání) zasypal papírovými proužky do doby, než Michal zakřičel: *Dost !*

Mladé folkové a trampské aktivistky si skandovaně vynutily *Karkulku*, Michal mimicky a i akusticky vyjádřil reálnou podobu příběhu a byl konec pohádky i únorové Krychle.

Tak přijďte v březnu.